

adra, bolje rečeno Adra-hasis, znači „modrega in bogaboječega“, kakoršen je bil očak Noe, „pravičen in popoln mož v svojem rodu, ki je hodil z Bogom“ (I. Mojz. VI., 9). Tudi Hasisadrin priimek Sit-napištim, t. j. klíca življenja bi nas spominjala očaka Noeta, ki je ohranil pogina vse živeče stvari ter sam bil kot drugi Adam „kal življenja“ vsem svojim potomcem. Žal, da se ni v čitanju ni v razlagi tega Hasisadrinega priimka ne vjemajo vsi strokovnjaki.¹⁾

2. V obeh poročilih je potop ne samo izreden naroden dogodek, ampak tudi kazen

božja pregrešnim ljudem. Razložek je le ta, da je bil svetopisemski potop vesoljen gledé na človeštvo, „ker je bilo vse meso popačilo svojo pot na zemlji“ (I. Moj. VI., 12), babilonski pa krajeven, namenjen samo mestu Suripaku in obližju.

3. Božji sklep pokončati ljudi z vodami se omenja v I. Mojz. VI., 13, 17 in ravno tako tudi v babilonski pripovedki (pr. I., 13 sqq.).

4. Bog ukaže Noetu iztesati ladijo po obrazcu in merah, katere mu je prej razodel, taisto ukazuje bog Ea Hasisadri. Škoda, da je babilonska plošča pokvarjena ravno na onem mestu,

Plov na reki Sv. Lorenca.

kjer govori o merah ladije. J. Smith je sicer čital ondi neke številke tičoče se širokosti (600 vatlov dolgosti in visokosti 60 vatlov) Hasisadrine ladije, ali dandanes po besedah Eberharda Schraderja, ki je izvirnik z različnimi njegovimi razlagami primerjal, ni mogoče številke določiti. Pač pa je gotovo, da je babilonski ep govoril o notranji razdelitvi ladije na več nadstropij in predelov. (Glej predel II., 6 sqq.)

¹⁾ Haupt in Schrader pišeta *Šamaš-napištim*, to je solnce življenja, nekateri celo *Pir-napištim*. Vzrok temu je zmedena pisava klinopiscev.

5. Babilonski in hebrejski pisec omenjata z istimi besedami, kako je Noe, oziroma Hasisadra, na povelje božje zamazal ladijo s smolo znotraj in zunaj. Celó isto značilo za smolo rabita oba: babilonski kupru (asfalt), hebrejski kôfer. (Glej predel II., 11.)

6. Babilonska pesem popisuje ravno tako skrbno kakor sv. pismo prebivalce, ki so se v ladijo zatekli, in živež, katerega so seboj vzeli za hrano. „Pojdeš v ladijo — tako je govoril Bog Noetu — ti in tvoji sinovi, in tvoja žena in žene tvojih sinov s teboj. In od vseh živalij, kar jih je, vzemi v ladijo po dvoje.“